

management behaviors, including village quality. Local administration (including village administration and village Islamic council) can effectively increase the quality of life and tourism capacity. In addition, constructive interactions between local managers and residents play a significant role in the overall development of the village.

With the development of livability, the possibility of tension and conflict between people and tourists will decrease, more participation in planning and decision-making in the tourism industry will be made, and the sustainable tourism development will be realized; therefore, it is necessary to investigate the role of local management in the development of livability, and then analyze the role of livability in the development of tourism in suburban villages.

Allahabad village of Yazd province, because of its close location to the city of Zarch and its relatively long history, when having historical attractions belonging to before Islam and the peaceful coexistence of Zoroastrian and Muslim residents, is in the category of famous and interesting villages of Yazd. Despite the tourism capacities, the local administration's lack of attention to these capacities has caused problems for the village. By identifying weaknesses and being aware of opportunities with the comprehensive cooperation of local managers and residents, the path to achieving the development of livability and tourism in this suburban area can be made smoother. The present research deals with the analysis of rural management of Allahabad in increasing the quality of life and tourism development in this region, and aims to achieve accurate results in line with the purpose of the research.

The notable feature of the current research is that it analyses four different dimensions of livability with local management in a village and believes that if there is a direct relationship between local management and the livability of the village in all dimensions, then with the improvement of management, a place can achieve optimal livability and provide the basis for tourism development. Therefore, the present study attempts to address the research gap by examining the relationship between the three factors of local management, livability, and tourism development potential in a village around the city.

Materials and Methods

The research method used is a descriptive-correlation type of research in terms of its practical purpose with a survey nature and according to the way of data collection. The statistical population of this research included all the local residents of Allahabad village in Yazd in April 2022 (5573 people based on the census of the whole country in 2015) and 363 people were selected as the research sample by using random sampling and using Cochran's formula.

In this research, a questionnaire designed with four sections including variables of local management, economic, social and environmental viability was used in the form of a five-item Likert scale from completely disagree (1) to completely agree (5). The validity of the questionnaire was calculated and confirmed by Cronbach's alpha test. In order to investigate the relationship between research variables, Pearson's correlation coefficient

was used and finally the research hypotheses were tested with the structural equation model.

Results and Discussion

The average of local administration (village administration and village Islamic council) (M=2.78) in a five-choice spectrum showed that the respondents evaluated local administration (village administration and village Islamic council) at an average level. The average dimensions of economic, social and environmental viability showed that the respondents rated these three variables as average. Economic, social and environmental viability has a significant and direct relationship with local management (village Islamic council).

The intensity of the relationship between economic environment and local management (village Islamic council) is reasonable but higher than other variables ($r=0.81$, $p<.001$). Social viability is most related to economic viability. Compared to social viability and local management (village administration and village Islamic council), environmental viability is more related to economic viability ($r=0.79$, $p<.001$). The results of the correlation prove that with the improvement of the situation of local management (village administration and village Islamic council), the economic, social and environmental viability will also improve. In the final model, although local governance has a direct impact on economic viability, it also has a direct impact on social viability. Another finding showed that local management has a direct impact on environmental viability.

Conclusions

The results of the research findings show that economic, social and environmental viability has a direct and meaningful relationship with local management (village administration and village Islamic council), and the intensity of the relationship between economic viability and local management is greater than other variables. Also, the results of examining the correlation of variables show the direct relationship between local management and livability in terms of improving the situation, and the final model of the research confirms the direct relationship between local management and livability dimensions.

Examining the relationship between the local management of villages around the city with different aspects of livability comprehensively and the development of tourism as a new source of employment in these human settlements is one of the innovations of the present research. The results of this research regarding the direct and meaningful relationship between rural management and the Islamic Council with livability, especially in the economic dimension, indicate that the managers' attention to the economic components of livability, such as providing the possibility of obtaining tourism jobs for young villagers, using the tourism capacities of the village, improving the level of knowledge and awareness of the residents, emphasizing the preservation of their cultural identity and effective marketing in the field of introducing the positive aspects of tourism in the village of Allahabad, such as its antiquity, proximity to the city,

historical attractions and the peaceful coexistence of followers of two different religions, the level of development sustainable tourism have improved the livability index of Allahabad village and consequently it is effective in increasing the quality of life of the villagers and the desire of the young people to stay and preserve their rural identity.

Keywords: Livability, Rural Management, Tourism Development, Suburban Villages, Allahabad Village.

روستا و توسعه

سال ۲۶، شماره ۱۰۲، تابستان ۱۴۰۲

مقاله پژوهشی

تبیین رابطه مدیریت روستایی با کیفیت زیست‌پذیری روستاهای گردشگری پیراشهری (مورد مطالعه: روستای اله‌آباد، استان یزد)

علی موحد^۱، مریم عبدلی^۲، فاطمه خزائی^۳، محمدرضا ابوترابی زارچی^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۶/۱۴ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۳/۶

چکیده

گردشگری در روستاهای پیرامون شهری می‌تواند به‌عنوان منبع جدید اشتغال و درآمد ساکنان از سوی مدیران محلی در ارتقاء سطح کیفیت زندگی به کار گرفته شود؛ اما پیش از آن، افزایش کیفیت زندگی منوط به انجام یک برنامه‌ریزی مدون برای ایجاد و توسعه شاخص زیست‌پذیری روستاهای پیراشهری است. بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه مدیریت روستایی با زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی روستاهای دارای توان گردشگری پیراشهری است. روش پژوهش مورد استفاده از نظر هدف، کاربردی با ماهیت پیمایشی و با توجه به نحوه گردآوری داده‌ها از نوع تحقیقات توصیفی - همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش شامل تمام ساکنان محلی روستای اله‌آباد استان یزد در فروردین ۱۴۰۰ بوده است که با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی و با بهره‌گیری از فرمول کوکران تعداد ۳۶۳ نفر انتخاب شدند. یافته‌ها نشان داد که زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی با مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی)

۱- نویسنده مسئول و دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریزی گردشگری، گروه گردشگری دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. (Movahed@khu.ac.ir)

۲- کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی توسعه گردشگری، گروه گردشگری، دانشکده گردشگری، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

۳- کارشناسی ارشد طبیعت‌گردی (اکوتوریسم)، گروه گردشگری، دانشکده گردشگری، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

۴- کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، گروه مدیریت، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران.

DOI: 10.30490/RVT.2023.355743.1391

رابطه مستقیم و معنادار دارد و شدت رابطه زیست‌پذیری اقتصادی با مدیریت محلی در حد مناسب ولی بیشتر از سایر متغیرها است. نتایج همبستگی نیز گواه این موضوع است که با بهتر شدن وضعیت مدیریت محلی، تمامی ابعاد زیست‌پذیری بهبود پیدا خواهند کرد.

کلید واژه‌ها: زیست‌پذیری، مدیریت روستایی، توسعه گردشگری، روستاهای پیراشهری، روستای اله‌آباد.

مقدمه

تحولات جمعیتی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی در روستاهای پیرامون شهر با سرعت بیشتری نسبت به سایر روستاها مشاهده می‌شود (Babaie et al., 2019). نواحی پیراشهری به‌عنوان ناحیه مکمل قلمداد شده که در آن محدودیت‌ها و فرصت‌های زیادی مشاهده می‌شوند (Kazemian Shirvan et al., 2017). مناطق پیراشهری و حوزه‌های پیرامونی دارای قابلیت گردشگری که بیشتر متأثر از تمایلات توسعه شهری است، جایگاه و اهمیت ویژه‌ای در مطالعات پیرامون شهر دارد.

گردشگری پیراشهری^۱ در دو دهه گذشته به‌عنوان ابزار تجدید حیات اقتصاد مطرح شده است و از آن به‌عنوان روشی برای حفظ و تجلیل از فرهنگ محلی نام برده می‌شود (Khani & Ghanian, 2019). گردشگری پیراشهری جنبه‌های مختلفی از سفر بازدیدکنندگان در خارج از خانه‌ها و شهرهای خود به مناطق اطراف شهر را شامل می‌شود که می‌تواند با اهداف مختلفی مانند گذراندن تعطیلات، سفرهای روزانه و کوتاه‌مدت، تفریح، صید و شکار، قرار گرفتن در دل طبیعت و یا حتی بازگشت به موطن و خاستگاه خود و ملاقات دوستان و خویشاوندان صورت پذیرد. علاوه بر این به گردشگری پیراشهری به‌عنوان بهره‌گیری از سکوت و آرامش، هوای سالم، فضاهای گسترده و فرار از ازدحام شهری نیز نگریسته می‌شود.

مفهوم زیست‌پذیری در دهه ۱۹۵۰ در مطالعات روستایی معرفی شد. زیست‌پذیری مفهومی پیچیده و چندبعدی و کلی است که با مفاهیم و اصطلاحاتی مانند پایداری، کیفیت زندگی، کیفیت مکان و اجتماعات سالم در ارتباط است (Aliakbari & Akbari, 2017). زیست‌پذیری از دو مفهوم اصلی کیفیت بالای زندگی بر اساس فرصت‌ها و دستاوردها و دیگری محیط بهینه و خارجی تشکیل شده است که مستقیماً بر زندگی ساکن تأثیر می‌گذارد. بنابراین، زیست‌پذیری می‌تواند به‌عنوان مکانی مجهز و دارای ظرفیت برای دستیابی به کیفیت زندگی مطلوب یا نسبتاً مطلوب برای افرادی که در آن زندگی می‌کنند تعریف شود (Yurui et al., 2020).

1. Suburban Tourist Villages

تبیین رابطه مدیریت روستایی با کیفیت.....

ادبیات مدیریت توسعه روستایی نشان می‌دهد، نهادها به‌مثابه سازمان‌های رسمی و غیررسمی نقش انکارناپذیری در رفتارهای مدیریت محیطی و سرزمینی ازجمله کیفیت روستاها دارند. یکی از نهادهایی که می‌تواند بر افزایش کیفیت زندگی و ظرفیت گردشگری مؤثر باشد، مدیریت محلی (شامل دهیاری و شورای اسلامی روستا) هستند. ازطرف دیگر، وجود تعامل سازنده بین مدیران محلی و ساکنان، نقش بسزایی در توسعه همه‌جانبه روستا ایفا می‌کند.

نکته دیگر این است که در تمامی جوامع و سکونتگاه‌های انسانی، به‌خصوص روستاها و مراکز پیرامون شهری به جهت سطح توسعه‌یافتگی، لازم است در وهله اول امکانات، تسهیلات و زیرساخت‌های لازم در همه ابعاد اقتصادی، اجتماعی- فرهنگی و زیست‌محیطی به شکل مناسبی برای ساکنان محلی فراهم شود تا سطح زیست‌پذیری روستایی به میزان مطلوب برسد؛ این مسئولیت خطیر به عهده مدیریت محلی است و پس از تحقق این امر، زمینه برای رشد و ارتقای گردشگری بیشتر فراهم می‌شود.

با توسعه زیست‌پذیری احتمال بروز تنش و تعارض مردم با گردشگران کمتر شده و مشارکت بیشتری در امر برنامه‌ریزی، تصمیم‌گیری در صنعت گردشگری صورت می‌گیرد و زمینه توسعه گردشگری پایدار محقق خواهد گشت؛ بنابراین لازم است ابتدا نقش مدیریت محلی بر توسعه زیست‌پذیری بررسی شود و سپس نقش زیست‌پذیری در توسعه گردشگری روستاهای پیراشهری به واکاوی و تحلیل گذارده شود.

روستای اله‌آباد استان یزد، به‌واسطه قرارگیری در حد فاصل نزدیک به شهر زارچ و همچنین به دلیل قدمت نسبتاً طولانی، دارا بودن جاذبه‌های تاریخی متعلق به قبل از اسلام و همزیستی مسالمت‌آمیز ساکنان زرتشتی و مسلمان، در رده روستاهای مشهور و مورد توجه اهالی شهر یزد و زارچ قرار دارد. علی‌رغم ظرفیت‌های گردشگری، کم‌توجهی مسئولان محلی به این موضوع سبب مسائل و مشکلاتی برای این روستا شده است. با شناسایی نقاط ضعف و نیز آگاهی از فرصت‌ها با همکاری همه‌جانبه مدیران محلی و ساکنان، مسیر دستیابی به توسعه زیست‌پذیری و گردشگری این منطقه پیراشهری را می‌توان هموارتر ساخت؛ پژوهش حاضر به تحلیل مدیریت روستایی اله‌آباد در افزایش کیفیت زیست‌پذیری و توسعه گردشگری این منطقه پرداخته و درصدد دستیابی به نتایج دقیق در راستای هدف پژوهش است.

با توجه به اهمیت موضوع پژوهش‌های متفاوتی توسط محققان و پژوهشگران صورت گرفته است. یورویی و همکاران (Yurui et al., 2020)، پژوهشی در حیطه زیست‌پذیری روستایی انجام داده‌اند که نتایج آن نشان می‌دهد باید توجه بیشتری به تقویت ساخت سیستم نظارت جامع برای

ارزیابی زیست‌پذیری روستایی و تعیین ارزش آستانه برای هر شاخص ارزیابی و شناسایی و هماهنگی با نیازهای زیست‌پذیری گروه‌های مختلف (مانند سالمندان، زنان، کودکان و مهاجران) شود. لیو و همکاران (Liu et al., 2017) نیز در پژوهشی درباره زیست‌پذیری شهری و توسعه گردشگری در چین نشان دادند که زیست‌پذیری شهری و عوامل مرتبط با آن به نفع توسعه گردشگری است ولی گردشگری تأثیری معکوس بر زیست‌پذیری در مناطق شهری دارد.

مؤمنی و همکاران (Momeni et al., 2020) در مقاله‌ای اثرات حکمروایی خوب بر زیست‌پذیری سکونتگاه‌های پیراشهری را بررسی و نشان دادند که رابطه قوی بین تمام شاخص‌های حکمروایی خوب و زیست‌پذیری برقرار است. رعایت عدالت از جانب مدیران محلی با استفاده از الگوی حکمروایی خوب باعث توزیع برابر امکانات و بهبود زیست‌پذیری و افزایش کیفیت زندگی هرچه بیشتر در مناطق روستایی پیراشهری منطقه مورد مطالعه شده است. خراسانی (Khorasani, 2018) در تحقیقی به بررسی دیدگاه ساکنان و مدیران محلی درباره زیست‌پذیری روستاهای پیرامون شهری پرداخته و نشان داده است که زیست‌پذیری در روستاهای مورد مطالعه در شرایط متوسط قرار دارد. همچنین ابعاد اقتصادی و اجتماعی زیست‌پذیری روستاها را در سطح متوسط و بعد زیست‌محیطی را در وضعیت نامطلوب برآورد کرده است.

جمعه‌پور و طهماسبی تهرانی (Jomepour & Tahmasbi Tehrani, 2013) در مطالعه‌ای میزان زیست‌پذیری و کیفیت زندگی در روستاهای پیرامون شهری را بررسی کردند. آن‌ها نشان دادند سطح کیفیت زندگی و زیست‌پذیری در روستاها در سطح نازلی قرار دارد و افراد میزان کیفیت زندگی و زیست‌پذیری را در تمامی ابعاد اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی، به‌صورت معناداری پایین ارزیابی کردند.

با بررسی تحقیقات فوق می‌توان به این نتیجه رسید که در مطالعات به ابعاد مختلف زیست‌پذیری روستایی توجهی نشده و مهم‌ترین عامل، تعیین سیستم نظارت و ارزیابی زیست‌پذیری است. در مطالعات مؤمنی و همکاران (Momeni et al., 2020)، جمعه‌پور و طهماسبی تهرانی (Jomepour & Tahmasbi Tehrani, 2013) و خراسانی (Khorasani, 2018) به قابلیت گردشگری روستاهای پیرامون شهر و تأثیر آن برافزایش زیست‌پذیری پرداخته نشده است. تنها در مطالعه لیو و همکاران (Liu et al., 2017) به تأثیر توسعه گردشگری صرفاً بر بعد فضایی زیست‌پذیری شهری توجه شده است.

تمایز پژوهش حاضر در آن است که چهار بُعد مختلف زیست‌پذیری را با مدیریت محلی در یک روستا تحلیل و بر این باور است که اگر بین مدیریت محلی و زیست‌پذیری روستای پیرامون شهر

تبیین رابطه مدیریت روستایی با کیفیت.....

در تمامی ابعاد، رابطه مستقیم برقرار باشد، آنگاه با بهبود مدیریت محلی می‌توان به زیست‌پذیری مطلوب رسید و سپس زمینه توسعه گردشگری را فراهم کرد. لذا مطالعه حاضر سعی دارد به‌خلاف پژوهشی در بررسی ارتباط بین سه عامل مدیریت محلی، زیست‌پذیری و توان توسعه گردشگری در یک روستای پیرامون شهری بپردازد که به نظر می‌رسد تاکنون در این حیطه، پژوهش داخلی و خارجی جامعی صورت نگرفته است.

مبانی نظری

نواحی پیرامون شهری به‌عنوان فضایی که فرصت‌های چندگانه را مهیا می‌کنند و غالباً گروه‌های آسیب‌دیده را از نواحی روستایی و نیز به‌صورت بالقوه از نواحی شهری جذب می‌کنند، مورد درک و شناخت قرار می‌گیرند (Khorasani, 2018). بعضی از این روستاهای پیراشهری به دلیل نزدیکی مکانی- فضایی و کارکردی، با توجه به سطح زیست‌پذیری و نقش مدیریت محلی خود و همچنین جاذبه‌ها و شرایط گردشگری مختص خود حائز اهمیت هستند (AARP, 2005).

یافتن منابع جدید درآمدی با تکیه بر ویژگی‌های درونی جوامع و برنامه‌ریزی برای کاهش ابعاد منفی این‌گونه فعالیت‌ها از مهم‌ترین اولویت‌های متصدیان توسعه در کشورها است. به همین دلیل است که مدیران و سیاست‌گذاران امر توسعه در دو دهه اخیر درصدد تقویت و متنوع‌سازی منابع درآمدی برای ساکنان این مناطق و برنامه‌ریزی به‌منظور ساماندهی فعالیت‌ها و برنامه‌ها در نواحی پیراشهری برآمدند (Byrd et al., 2008). یکی از این منابع می‌تواند توسعه و بسترسازی گردشگری برای نواحی پیراشهری دارای جاذبه‌های خاص خود باشد.

هلدر (Halder, 2007) عناصر اصلی برنامه‌ریزی برای توسعه گردشگری پیراشهری را ایجاد زیرساخت‌ها، ساخت‌دهی مجدد و آزادسازی سیاست‌ها، تشویق سرمایه‌گذاری، وضع قانون و مقررات مرتبط، بررسی مشکلات، استاندارد کردن خدمات و کالاها، حمایت دولت، اطمینان‌بخشی از سلامت و امنیت گردشگران، برنامه‌ریزی رشد پایدار گردشگری پیراشهری، سرمایه‌گذاری در فناوری جدید، ایجاد تعادل بین فرهنگ و محیط زیست، توسعه گردشگری پیراشهری با محوریت منابع طبیعی، حفظ فرهنگ محلی و سبک زندگی، پر کردن شکاف بین غنی و فقیر، توسعه امنیت در همه زمینه‌ها، یکپارچه کردن اطلاعات مورد نیاز، مؤثرتر کردن ارتباطات، بهبود تولیدات گردشگری سنتی و ارتقاء کیفیت معرفی کرده است.

مدیریت محلی

پیش از اجرای توسعه یکپارچه گردشگری پیراشهری باید بستر مناسب و سطح استاندارد بالای زندگی برای ساکنان در مناطق روستایی فراهم شود تا مشارکت بیشتر این جوامع در راستای توسعه گردشگری را به عنوان یک منبع درآمد جدید و نسبتاً پایدار محقق سازد. یکی از مهم ترین چالش های توسعه پایدار روستایی کشور، کم توجهی به نقش مدیریت روستایی در این جوامع است که توجه به آن می تواند نقش مهمی در بهبود روند برنامه ریزی برای توسعه پایدار روستایی داشته باشد (Ghodse Darajeh, 2012). مدیریت محلی فرایندی است که موجب می شود تصمیم گیری، اجرا، نظارت و مقررات گذاری درباره بخشی از امور ملی و محلی در چارچوب قانون اساسی و سیاست های کلی حکومت مرکزی به نهادها و سازمان های محلی در هر سطحی از فضای جغرافیایی (شهر، روستا، بخش، شهرستان و استان) واگذار شود (Hashemi & Boochani, 2012). با تشکیل شوراهای اسلامی روستا گام مثبتی به سوی جلب مشارکت بیشتر روستاییان در مدیریت توسعه روستایی فراهم شد. دهیاران در حال حاضر به عنوان بازوی اجرایی شورای اسلامی روستاها، نقش مهمی در افزایش بهره وری و توسعه روستایی دارند.

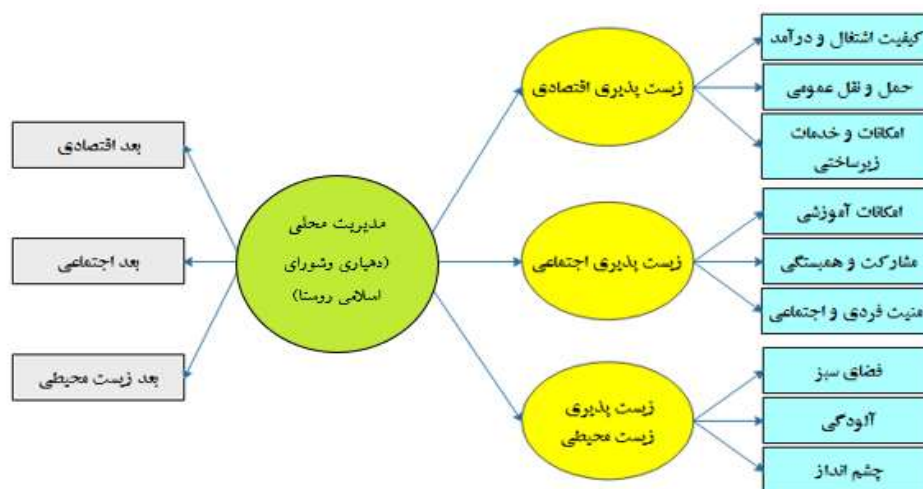
زیست پذیری

یکی از مفاهیم مرتبط برای سنجش کیفیت زندگی در نواحی روستایی، شاخص زیست پذیری است. مفهوم زیست پذیری با عبارتهایی نظیر رفاه جامعه و کیفیت زندگی تعریف شده و معرف ویژگی هایی است که یک مکان را به جایی تبدیل می کند که همواره مردم تمایل دارند در آن زندگی کنند (Monazam Esmailpoor et al., 2019).

وانگ (Wang, 2010) شاخص های زیست پذیر روستایی را به پنج گروه تقسیم بندی می کند. نوع اول مادی است که به عنوان شاخص اصلی برای اندازه گیری استانداردهای زندگی مردم استفاده می شود که معیارهایی نظیر سطح درآمد و میزان پس انداز روستاییان را در برمی گیرد. نوع دوم شاخص تحصیلی است. نوع سوم شاخصی برای اندازه گیری سطح خدمات و امکانات رفاهی در روستا است که منعکس کننده استانداردهای زندگی روستاییان است. نوع چهارم شاخصی برای اندازه گیری خدمات پزشکی و وضعیت بهداشتی در نواحی روستایی است و شاخص نوع پنجم برای اندازه گیری وضعیت امنیت اجتماعی در نواحی روستایی است. به طور کلی، ارزیابی زیست پذیری در مناطق روستایی نه تنها باید منعکس کننده شرایط اقتصادی روستاییان بلکه میزان رضایت از تقاضای ذهنی، سطح تحصیلات، تأمین اجتماعی و غیره باشد.

روش‌شناسی تحقیق

به دلیل اهمیت دارا بودن نقشه راه در پژوهش حاضر و به‌منظور شفاف‌تر ساختن فرضیه‌ها و نتایج مورد انتظار پژوهشگر، مدل مفهومی این پژوهش در شکل ۱ طراحی شد. با توجه به هدف و سؤالات پژوهش، چینش متغیرها به گونه‌ای است که تأثیر مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) بر ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی روستا سنجیده شود. به گونه‌ای که خود متغیر مدیریت محلی نیز دارای ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی است. هریک از ابعاد زیست‌پذیری خود دارای سه مؤلفه دیگر است که در مدل مفهومی پژوهش قابل مشاهده و بررسی هستند. روابط بین متغیرها و ابعاد به‌وسیله پرسشنامه جمع‌آوری شد و تحلیل نتایج آن سنجش و در مدل مفهومی نشان داده شد.

شکل ۱. اثر مدیریت محلی بر ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی زیست‌پذیری

مأخذ: یافته‌های پژوهش

همچنین در این مطالعه به رابطه مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) با زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی روستاهای گردشگری پیراشهری پرداخته شد. روش پژوهش مورد استفاده از نظر هدف کاربردی با ماهیت پیمایشی و با توجه به نحوه گردآوری داده‌ها از نوع تحقیقات توصیفی - همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش شامل تمام ساکنان محلی روستای اله‌آباد استان یزد در فروردین ۱۴۰۰ (۵۵۷۳ نفر بر اساس سرشماری کل کشور در سال

۱۳۹۵) بوده است که با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی و با استفاده از فرمول کوکران تعداد ۳۶۳ نفر به‌عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند.

در این پژوهش، از پرسشنامه طراحی شده با چهار بخش شامل متغیرهای مدیریت محلی، زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی به‌صورت طیف لیکرت پنج‌گزینه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) استفاده شد. اعتبار پرسشنامه با آزمون آلفای کرونباخ محاسبه شد و مورد تأیید قرار گرفت (جدول ۱ و ۲).

جدول ۱. نتایج آزمون آلفای کرونباخ و دامنه همبستگی گویه‌های متغیر مدیریت محلی

متغیر	ابعاد	تعداد گویه	آلفای کرونباخ	دامنه همبستگی
مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا)	اقتصادی	۱۲	۰/۹۲	۰/۰-۰۶۶/۷۸
	اجتماعی			
	زیست‌محیطی			

مأخذ: یافته‌های پژوهش

جدول ۲. نتایج آزمون آلفای کرونباخ و دامنه همبستگی گویه‌های متغیر زیست‌پذیری

متغیر	مؤلفه	تعداد گویه	آلفای کرونباخ	دامنه همبستگی
زیست‌پذیری اقتصادی	کیفیت اشتغال و درآمد	۱۰	۰/۸۹	۰/۰۶۳-۰/۷۵
	حمل و نقل عمومی			
زیست‌پذیری اجتماعی	امکانات زیرساختی	۷	۰/۸۶	۰/۰۶۷-۰/۷۸
	امکانات آموزشی			
زیست‌پذیری زیست‌محیطی	امنیت فردی و اجتماعی	۸	۰/۹۱	۰/۷۰-۰/۸۲
	فضای سبز			
	آلودگی			
	چشم‌انداز			

مأخذ: یافته‌های پژوهش

ابعاد و مؤلفه‌های پژوهش، بر اساس معیارهای زیست‌پذیری روستایی و وظایف مدیریت محلی مربوط به هریک انتخاب و سپس بر اساس ویژگی‌های محدوده مورد مطالعه، بومی‌سازی

تبیین رابطه مدیریت روستایی با کیفیت.....

شدند. جهت بررسی روایی محتوایی پرسشنامه و تأیید درستی آن، پرسشنامه در اختیار صاحب‌نظران و خبرگان قرار گرفت و اصلاحات لازم قبل از توزیع در بین نمونه‌های آماری اعمال شد. (جدول ۳ و ۴)

جدول ۳. ابعاد، مؤلفه‌ها و گویه‌های پژوهش مربوط به متغیر زیست‌پذیری روستایی

منابع	گویه	مؤلفه	ابعاد	متغیر
Khorasani, 2018; Jomepour & Tahmasebi Tehrani, 2013; Khorasani & Rezvani, 2013; Momeni et al., 2020; Bastin et al., 2018	افزایش درآمد سرپرستان ختوار از طریق فعالیت‌گری	کیفیت تنتقال و درآمد	اقتصادی	زیست- پذیری
Momeni et al., 2020	افزایش امید به آینده تنقلی گری در بین روستاییان			
Momeni et al., 2020	افزایش رضایت تنقلی از طریق توسعه صنایع دستی و نمایشگاه گری محلی			
Jomepour & Tahmasebi Tehrani, 2013; Khorasani & Rezvani, 2013; Bastin et al., 2018	تتناسلی کمبودها و نیازهای تردد و توسعه مسیر جاده‌ای روستا	حمل و نقل سمومی		
Khorasani, 2018; Jomepour & Tahmasebi Tehrani, 2013; Khorasani & Rezvani, 2013	فرار نمودن مکان گری نقلیه سمومی گری و ساکنان			
Khorasani & Rezvani, 2013; Bastin et al., 2018	توسعه خدمات زیرساختی سمومی مانند (آب، برق و ...) در روستا			
Khorasani, 2018; Khorasani & Rezvani, 2013; Bastin et al., 2018	افزایش کالا، خدمات و مایحتاج روزمره			
Khorasani, 2018; Khorasani & Rezvani (2013), Momeni et al., 2020; Bastin et al., 2018	افزایش کیفیت تنقلی راه‌های دسترسی به روستا برای اهالی و گری	لکانات و خدمات زیرساختی		
Momeni et al., 2020	گسترش خدمات بانکی و تسهیل مبادلات اقتصادی جفمه محلی و گری			
Khorasani, 2018; Khorasani & Rezvani, 2013; Momeni et al., 2020	بهبود بخشیدن به معابر سمومی برای پیدائروی و عبور و مرور جفمه محلی و گری			
Khorasani, 2018; Khorasani & Rezvani, 2013; Momeni et al., 2020	توسعه فضای آموزشی روستا و آموزش تعامل میزبان و میهمان در گری	لکانات آموزشی	اجتماعی	
Khorasani, 2018;	استفاده از تجهیزات آموزشی مبتنی بر فناوری و برگزاری همایش‌های آموزشی گری روستایی			

منبع	گونه	مؤلفه	ابعاد	متغیر
Khorasani, 2018; Jomepour & Tahmasebi Tehrani, 2013; Khorasani & Rezvani, 2013; Momeni et al., 2020; Bastin et al., 2018	فرایم نمودن امکان مشارکت و خودیاری اهالی روستا در راستای توسعه زیرساختهای عمرانی گزینگری روستا	مشارکت و همبستگی		
Momeni et al., 2020; Bastin et al., 2018	برگزاری جلسات پرسش و پاسخ، ارائه پیشتهانها و ترغیب مردم برای پیشبرد امور روستا			
Khorasani, 2018; Jomepour & Tahmasebi Tehrani, 2013; Khorasani & Rezvani, 2013; Momeni et al., 2020; Bastin et al., 2018	نظارت جدی و افزایش امنیت تردد ساکنان و گزینگران (سواره و پیاده) در طول تینلهروز			
Bastin et al., 2018	تشریح و آگاهی بخشی قوانین و فرمانهای دولتی در خصوص جرائم و افزایش امنیت روستا به ساکنان	امنیت فردی و اجتماعی		
Khorasani & Rezvani, 2013; Momeni et al., 2020	میزان همکاری با نیروی انتظامی برای جلوگیری از جرائم مانند نزاعها، مواد مختر و درگیریهای قومی-منحیی			
Bastin et al., 2018	افزایش مشارکت محلی در جهت حفظ و معرفی منابع طبیعی و زیست محیطی			
Bastin et al., 2018; Momeni et al., 2020	ایجاد پارکها، میدانها، خیابانها، فضای سبز و معابر عمومی	فضای سبز		
Khorasani, 2018; Khorasani & Rezvani, 2013	فرایم نمودن فضای بازی متناسب برای کودکان به لحاظ وسعت و امنیت			
Khorasani, 2018; Jomepour & Tahmasebi Tehrani, 2013; Khorasani & Rezvani, 2013; Momeni et al., 2020; Bastin et al., 2018	انخاذ سیاست متناسب در جهت جمع آوری زباله و دفع فاضلاب روستا			
Bastin et al., 2018	افزایش مشارکت ساکنان در دفع زباله و پسمانهای کارگاهها			
Khorasani, 2018; Jomepour & Tahmasebi Tehrani, 2013; Khorasani & Rezvani, 2013	در نظر گرفتن مکانی نورتر از محل زندگی ساکنان و جانپها جهت دفع آلودگی نتسی از کارگاهها، کارخانههای صنعتی و نخالههای ساختمانی	آلودگی		
Khorasani, 2018; Momeni et al., 2020; Bastin et al., 2018	تشریحکسای با ساکنان و انجام اقدامات مؤثر در نظیف و نگهداری معابر عمومی، لایروبی قنوت و ...			
Khorasani, 2018; Momeni et al., 2020; Khorasani & Rezvani, 2013	میزان برخورداری روستا از چشم انداز طبیعی و معماری زیبا	چشم انداز		

تبیین رابطه مدیریت روستایی با کیفیت.....

جدول ۴. ابعاد و گویه‌های پرسشنامه پژوهش مربوط به متغیر مدیریت محلی

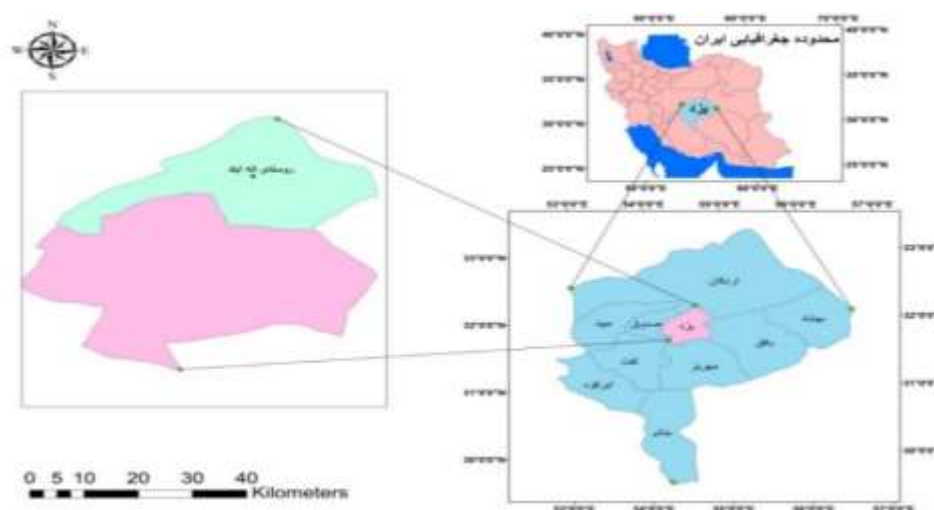
متغیر	ابعاد	گویه
اقتصادی		میزان اشتغال‌زایی گردشگری برای ساکنان و حفظ کیفیت زندگی روستاییان
		نظارت، پیگیری و اجرای طرح‌های عمرانی و گردشگری روستا
		افزایش مشارکت با سازمان میراث فرهنگی استان یزد در حفاظت و مرمت آثار تاریخی-باستانی روستا و توسعه زیرساخت‌های گردشگری
مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی)	اجتماعی	تامین زیرساخت‌های عمومی و گردشگری روستا
		جلب مشارکت اجتماعی اهالی و شناسایی کمبودها و نیازهای گردشگری روستا
		استفاده از سیستم مدیریتی مؤثر و کارآمد در اداره امور روستا
		میزان تأثیر سطح تحصیلات مدیران محلی بر عملکرد و مدیریت مناسب گردشگری آنان در روستا
زیست‌محیطی		میزان تأثیر سن مدیران محلی بر عملکرد و مدیریت مناسب گردشگری آنان در روستا
		میزان توازن و همگونی سن و سطح تحصیلات دهیار و شورای اسلامی روستا
		افزایش اعتماد به نفس اهالی برای مشارکت در تصمیم‌گیری‌های اساسی گردشگری روستا
		میزان عملکرد در بهبود وضعیت زیست‌محیطی و حفظ منابع طبیعی
		میزان کارآمدی در بهداشت محیطی و نظیف معابر عمومی و گردشگری روستا

برای تحلیل داده‌ها، تحلیل ساختاری و مدل‌سازی، از آمار توصیفی و آمار استنباطی استفاده شد که تحلیل‌ها با بهره‌گیری از دو نرم‌افزار SPSS و LISREL انجام شد. شاخص‌های توصیفی شامل میانگین و انحراف استاندارد محاسبه شد. همچنین به منظور بررسی رابطه بین متغیرهای پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد و در نهایت فرضیه‌های پژوهش با مدل معادلات ساختاری آزمون شد.

محدوده مورد مطالعه

روستای اله‌آباد از توابع دهستان اله‌آباد در بخش زارچ شهرستان یزد است که به استناد برخی منابع تاریخی، دو هزار سال قدمت دارد. روستای اله‌آباد با مساحتی حدود ۳۰ کیلومتر مربع در ده کیلومتری شهرستان و در مسیر اصلی جاده یزد- اردکان قرار دارد. این روستا در مسیر زارچ، اشکذر، فیروزآباد، مجومرد، علی‌آباد، جعفرآباد، حسین‌آباد، عصرآباد و رحمت‌آباد بوده و موقعیت بسیار خوبی را دارا است. به استناد آخرین سرشماری کل کشور در سال ۱۳۹۵، جمعیت این روستا ۵۵۷۳ نفر است که شامل ۱۴۴۳ خانوار است (Statistical Center of Iran, 2016). این روستا دارای دو محله اصلی بوده که زرتشتیان و مسلمانان در محله‌ای جداگانه زندگی کرده و با هم زندگی مسالمت‌آمیزی داشته و در طول تاریخ وقایع خاصی از اختلاف بین آن‌ها گزارش نشده است. یکی از آثار تاریخی شاخص این روستا در زمان فعلی، خانه حاجی بابایی است که پیش‌ازاین در گذشته تخریب شده بود

اما اکنون مرمت شده است. از دیگر جاذبه‌های شاخص روستا می‌توان به تالار الماس کویر، خانه مهر جمشیدی، دخمه زرتشتیان، آتشکده زرتشتیان، ساختمان خواجه خضر، کاروانسرای اله‌آباد، دبستان گودرزی، آب‌انبار اله‌آباد و حمام عمومی اله‌آباد اشاره کرد. اله‌آباد دارای انجمنی برای زرتشتیان است که در سال ۱۳۳۳ پایه‌گذاری شد و تاکنون فعال است (Amordad News, 2017). نقشه سیاسی روستای اله‌آباد در شکل ۲ آورده شده است.

شکل ۲. نقشه سیاسی محدوده مورد مطالعه

نتایج و بحث

با توجه به تحلیل توصیفی داده‌های حاصل از پرسشنامه و ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، از مجموع ۳۶۳ نفر که پرسشنامه را تکمیل نمودند، تعداد ۲۰۷ نفر حدود ۵۷ درصد مرد و ۱۵۶ نفر حدود ۴۳ درصد زن بودند. نتایج حاصل از تحلیل آمار توصیفی بر اساس ویژگی‌های جمعیت‌شناختی با ذکر طبقات مورد سنجش آن‌ها در جدول ۵ آورده شده است.

تبیین رابطه مدیریت روستایی با کیفیت.....

جدول ۵. نتایج آمار توصیفی

ویژگی‌های عمومی	طبقات	تعداد	درصد
جنسیت	مرد	۲۰۷	۵۷
	زن	۱۵۶	۴۳
سن	۱۶-۲۰	۵۴	۱۴/۹
	۲۱-۳۰	۱۲۰	۳۳/۱
	۳۱-۴۰	۱۰۵	۲۸/۹
	۴۱-۵۰	۵۵	۱۵/۲
	۵۱-۶۰	۲۰	۵/۵
	بیشتر از ۶۱	۸	۲/۲
وضعیت تأهل	مجرد	۱۲۰	۳۳/۱
	متأهل	۲۴۱	۶۶/۴
تحصیلات	زیر دیپلم	۸۴	۲۳/۱
	دیپلم	۱۳۲	۳۶/۴
	کاردانی	۵۲	۱۴/۳
	کارشناسی	۷۸	۲۱/۵
	کارشناسی ارشد	۱۴	۳/۹
دین	اسلام	۳۴۲	۹۴/۲
	زرتشت	۲۱	۵/۸
شغل	آزاد	۲۱۴	۵۹
	دولتی	۶۵	۱۷/۹
	سایر	۸۱	۲۲/۳

مأخذ: یافته‌های پژوهش

برای تعیین میانگین متغیرهای مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا)، زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی ساکنان محلی از آمار توصیفی میانگین، انحراف استاندارد و ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش استفاده شد (جدول ۶). میانگین مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) ($M = 2/78$) در یک طیف پنج‌گزینه‌ای نشان داد که پاسخ‌دهندگان، مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) را در سطح متوسط ارزیابی کرده‌اند. میانگین ابعاد زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی نشان داد که پاسخ‌دهندگان این سه متغیر را نیز متوسط ارزیابی کرده‌اند. زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی با مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) رابطه معنادار و مستقیم دارد.

شدت رابطه زیست‌محیطی اقتصادی با مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) در حد مناسب ولی بیشتر از سایر متغیرها است ($r = 0.81, p < .001$). زیست‌پذیری اجتماعی بیشترین رابطه را با زیست‌پذیری اقتصادی دارد. زیست‌پذیری زیست‌محیطی در مقایسه با زیست‌پذیری اجتماعی و مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) بیشتر با زیست‌پذیری اقتصادی مرتبط است ($r = 0.79, p < .001$). نتایج همبستگی گواه این موضوع است که با بهتر شدن وضعیت مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی نیز بهبود پیدا خواهند کرد.

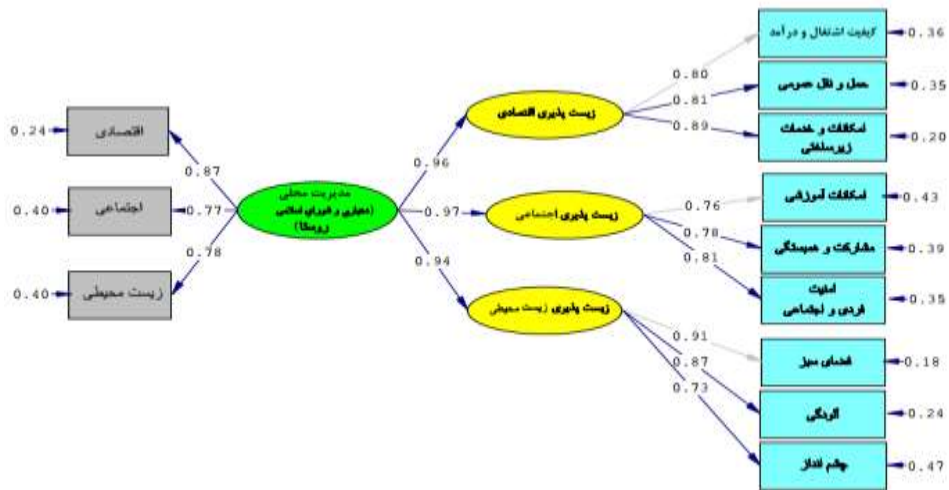
جدول ۶. میانگین، انحراف استاندارد، همبستگی و ضرایب اعتبار متغیرها

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)
(۱) مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا)	۲/۷۸	۰/۹۵	۱			
(۲) زیست‌پذیری اقتصادی	۲/۷۶	۰/۹۱	۰/۸۱۱**	۱		
(۳) زیست‌پذیری اجتماعی	۲/۷۴	۰/۹۵	۰/۷۷۸**	۰/۸۰۵**	۱	
(۴) زیست‌پذیری زیست‌محیطی	۳/۰۴	۱/۰۲	۰/۷۶۵**	۰/۷۹۱**	۰/۷۷۶**	۱

مأخذ: یافته‌های پژوهش (** معنی‌داری در سطح ۱ درصد ($P < 0.001$))

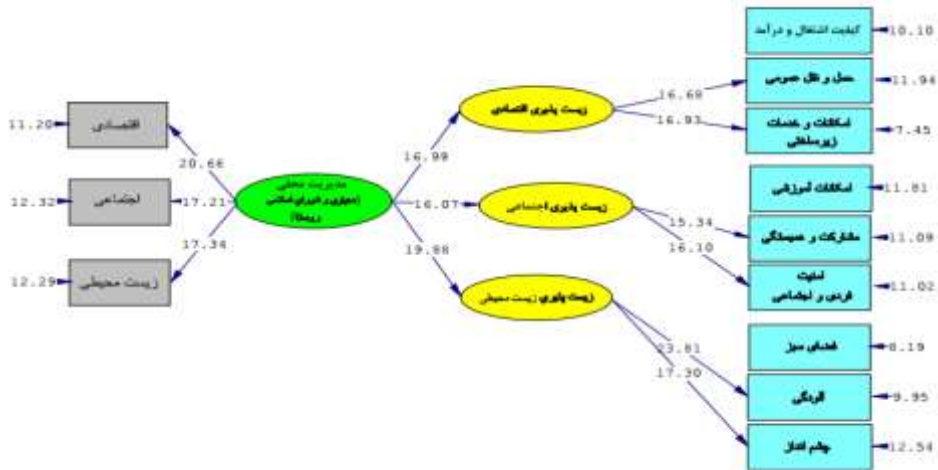
به‌منظور پاسخگویی به فرضیات پژوهش و بررسی ساختار ارتباطی متغیرهای موجود در مدل مورد نظر و میزان اثرگذاری متغیر برون‌زای مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) بر متغیرهای درون‌زا (زیست‌پذیری اقتصادی، زیست‌پذیری اجتماعی و زیست‌پذیری زیست‌محیطی) از روش آماری معادلات ساختاری استفاده شد. ضرایب استاندارد و ضرایب معناداری مدل نهایی پژوهش مبتنی بر مدل معادلات ساختاری در شکل ۳ و ۴ گزارش شده است. اثرات مستقیم در جدول ۷ گزارش شده است. نتایج بیانگر آن است که مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) بر زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی اثر مستقیم دارد (جدول ۷).

تبیین رابطه مدیریت روستایی با کیفیت.....

Chi-Square=124.20, df=41, P-value=0.00000, RMSEA=0.075

شکل ۳. ضرایب استاندارد مدل نهایی اثر مدیریت محلی بر زیست پذیری

Chi-Square=124.20, df=41, P-value=0.00000, RMSEA=0.075

شکل ۴. معنی داری ضرایب مدل نهایی اثر مدیریت محلی بر زیست پذیری

جدول ۷- اثر مستقیم و کل مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) بر زیست‌پذیری

اثر	مسیر	اثر مستقیم	اثر کل
	مدیریت محلی بر زیست‌پذیری اقتصادی	۰/۹۶**	۰/۹۶**
اثر برون‌زا بر درون‌زا	مدیریت محلی بر زیست‌پذیری اجتماعی	۰/۹۷**	۰/۹۷**
	مدیریت محلی بر زیست‌پذیری زیست‌محیطی	۰/۹۴**	۰/۹۴**

مأخذ: یافته‌های پژوهش (** معنی‌داری در سطح ۱ درصد ($P < 0.001$))

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

بهبود کیفیت زندگی روستاییان در روستاهای پیراشهری، منوط به فراهم ساختن شرایط و استانداردهای مناسب زندگی یا به عبارتی توسعه زیست‌پذیری روستایی است و این مهم می‌تواند از طریق مشارکت خود روستاییان و ایجاد منابع جدید شغلی مانند توسعه گردشگری حاصل شود. نتایج یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد زیست‌پذیری اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی با مدیریت محلی (دهیاری و شورای اسلامی روستا) رابطه مستقیم و معنادار دارد که در این میان شدت رابطه زیست‌پذیری اقتصادی با مدیریت محلی بیشتر از سایر متغیرها است. همچنین نتایج حاصل از بررسی همبستگی متغیرها، رابطه مستقیم مدیریت محلی با زیست‌پذیری را به لحاظ بهبود وضعیت نشان می‌دهد و مدل نهایی پژوهش تأییدکننده رابطه مستقیم مدیریت محلی با ابعاد زیست‌پذیری است. همان طور که از شکل ۳ یعنی ضرایب استاندارد مدل نهایی مشخص است، مدیریت محلی با ضرایب اثرگذاری بالای ۰/۹۴ بر ابعاد زیست‌پذیری تأثیرگذار است و نتایج مدل نهایی (شکل ۴) نیز نشان‌دهنده نقش مؤثر مدیریت محلی در توسعه زیست‌پذیری و به تبع آن توسعه گردشگری در روستای اله‌آباد است. یافته‌های این پژوهش با نتایج تحقیق مؤمنی و همکاران (Momeni et al., 2020) هم‌راستا است. مؤمنی و همکاران (Momeni et al., 2020) نیز در پژوهش خود به وجود رابطه قوی بین مدیریت محلی تحت عنوان حکمروایی خوب و زیست‌پذیری تأکید کردند و نشان دادند الگوی برنامه‌ریزی مدیریت محلی می‌تواند در افزایش زیست‌پذیری و کیفیت زندگی روستاییان سهمیم باشد.

همچنین نتایج این مقاله با نتایج پژوهش خراسانی (Khorasani, 2018)، از نظر میزان ارزیابی ابعاد زیست‌پذیری توسط ساکنان همسو است؛ زیرا این میزان در هر دو پژوهش در شرایط متوسط قرار دارد و از این جهت با پژوهش جمعه‌پور و طهماسبی تهرانی (Jomepour & Tahmasbi, 2013) هم‌راستا نیست که در آن ابعاد زیست‌پذیری بسیار پایین ارزیابی شده بود. نتایج مطالعه با پژوهش لیو و همکاران (Liu et al., 2017) همسو نیست زیرا رابطه زیست‌پذیری و

گردشگری در این بررسی، مستقیم و مثبت ارزیابی شد اما در پژوهش لیو و همکاران (Liu et al., 2017) این رابطه به صورت معکوس، تأثیرگذار و برقرار است.

بررسی رابطه مدیریت محلی روستاهای پیرامون شهری با ابعاد مختلف زیست‌پذیری به صورت جامع و توسعه گردشگری به عنوان منبع شغلی جدید در این سکونتگاه‌های انسانی، از نوآوری‌های پژوهش حاضر است که همان طور که پیش‌ازاین نیز اشاره شد تاکنون در پژوهش‌های مرتبط با زیست‌پذیری روستایی، بدین شکل مورد توجه قرار نگرفته است. نتایج این پژوهش در خصوص رابطه مستقیم و معنادار مدیریت دهیاری و شورای اسلامی با زیست‌پذیری به خصوص در بعد اقتصادی، حاکی از آن است که توجه مدیران به مؤلفه‌های اقتصادی زیست‌پذیری نظیر فراهم آوردن امکان دستیابی به شغل گردشگری برای روستاییان جوان، استفاده از ظرفیت‌های گردشگری روستا، ارتقای سطح دانش و آگاهی ساکنان، تأکید بر حفظ هویت فرهنگی آن‌ها و بازاریابی مؤثر در حیطه معرفی وجهه‌های مثبت گردشگری روستای اله‌آباد مانند قدمت، فاصله نزدیک به شهر، جاذبه‌های تاریخی و همزیستی مسالمت‌آمیز پیروان دو دین مختلف، سطح توسعه گردشگری پایدار و شاخص زیست‌پذیری روستای اله‌آباد را ارتقا داده و در نتیجه در افزایش کیفیت زندگی روستاییان و تمایل قشر جوان به اقامت و حفظ هویت روستایی خود مؤثر است.

با توجه به چارچوب موضوع و نتایج تحلیل داده‌ها، پیشنهادهایی در جهت بهبود مدیریت محلی (دهیار و شورای اسلامی) این ناحیه پیراشهری، در زمینه ابعاد مختلف زیست‌پذیری و گردشگری ارائه می‌شود:

- توسعه زیست‌پذیری اقتصادی: ۱- حمایت از کارآفرینان روستایی به‌ویژه کسانی که قصد ایجاد اشتغال در حوزه توسعه گردشگری بوم‌گردی را دارند؛ ۲- استفاده از ظرفیت‌های صنایع دستی، به‌ویژه کارگاه‌های سفالگری و توسعه سفالگری؛ ۳- ایجاد نمایشگاه‌های گردشگری فصلی و محلی؛ ۴- برگزاری کارگاه‌های راه‌اندازی کسب‌وکارهای کوچک گردشگری؛ ۵- برندسازی گردشگری از هویت تاریخی با تأکید بر همزیستی دیرینه زرتشتیان و مسلمانان.
- توسعه زیست‌پذیری اجتماعی: ۱- برگزاری دوره‌های آموزشی تعامل روستاییان با گردشگران و پررنگ جلوه دادن همزیستی مسالمت‌آمیز زرتشتیان و مسلمانان در این روستا به عنوان نقطه تمایز تقاضای این بازار گردشگری؛ ۲- حفظ هویت روستایی و علاقه‌مندی بر اساس توسعه گردشگری.
- توسعه زیست‌پذیری زیست‌محیطی: ۱- اولویت‌بخشی به محیط زیست روستا در برنامه‌های مدیریت محلی؛ ۲- حفاظت و مرمت بافت تاریخی روستا جهت توسعه گردشگری با مشارکت

مدیریت محلی و مردم؛ ۳- ایجاد سیستم یا برنامه منظم و مداوم تفکیک زباله؛ ۴- دفع فاضلاب و پسماندهای کارگاه‌های صنعتی پیرامون روستا.

منابع

1. Aliakbari, E. & Akbari, M. (2017). Interpretive-structural modeling of the factors that affect the viability of Tehran metropolis. *The Journal of Spatial Planning*, 21(1), 1-31. [In Persian]
2. Babaie, M., Basiri, M. & Badraghngad, A. (2019). Repopulation analysis and socioeconomic transformation of urban peripheral villages in Urmia. *Journal of Urban Peripheral Development*, 1(1), 139-150. [In Persian]
3. Bastin, A., Ziari, K., Pourahmad, A. & Hataminezhad, H. (2018). Assessment of the good urban governance impact on urban livability (Case study: Bushehr city). *Regional Planning*, 9(34), 1-18. [In Persian]
4. Byrd, E.T., Cardenas, D.A. & Greenwood, J.B. (2008). Factors of stakeholder understanding of sustainable tourism. *Hospitality and Tourism Research*, 8(3), 192-204.
5. Ghodse Darajeh, A. (2012). Reducing the risk of natural disasters in rural areas with an emphasis on local capacity. Master Thesis (Unpublished), University of Zanjan. [In Persian]
6. Hashemi, S.M. & Boochani, M.H. (2012). Requirements for the evolution of the relationship between the legislature and the executive with local governments in the horizon of 1404 of the Islamic Republic of Iran. *Quarterly Journal of Interdisciplinary Studies In The Humanities*, 4(3), 89- 119. [In Persian]
7. AARP. (2005). *Livable communities: An evaluation guide*. Tempe, AZ: Arizona State University Herberger Center for Design Excellence.
8. Statistical Center of Iran. (2016). *New publishing archives, statistical yearbooks*. Available at <http://www.amar.org.ir/>
9. Jomepour, M. & Tahmasbi Tehrani, S. (2013). Explaining the level of livability and quality of life in surrounding village (Case study: The central city of Shariar). *Quarterly Journal of Physical Development Planning*, 1(3), 49- 60. [In Persian]
10. Kazemian Shirvan, G., Ziyaei, M., Amiri, M. & Moradi, H. (2017). Investigating micro-system management establishment of suburban areas (Case study: Tehran metropolis- district 22). *Journal of Urban Economics and Management*, 5(18), 41- 56. [In Persian]

11. Khani, F. & Ghanian, M. (2019). The analysis of community based strategies of Tehran's suburb tourism development (The case study of Kan-Solaghan district). *Journal of Urban Tourism*, 5(4), 121-135. [In Persian]
12. Khorasani, M. (2018). Comparative analysis and evaluation of the views of residents and local managers on the issue of viability in the villages around the city of Varamin. *Geography and Development Iranian Journal*, 16(51), 261-280. [In Persian]
13. Khorasani, M. & Rezvani, M. (2013). The identification and the analysis of livability discrepancies' regarding adjacent villages of Varamin. *Journal Space Economy and Rural Development*, 2(4), 55-74. [In Persian]
14. Liu, J., Nijkamp, P., Huang, X. & Lin, D. (2017). Urban livability and tourism development in China: Analysis of sustainable development by means of spatial panel data. *Habitat International*, 68, 99-107.
15. Momeni, A., Jahanshiri, M. & Azmi, A. (2020). The effects of good governance on the viability of urban peripheral settlements in Adran rural district. *Journal of Urban Peripheral Development*, 2(3), 193- 205. [In Persian]
16. Monazam Esmailpoor, A., Shahverdi, H., Roumiani, A. & Jahrazi, E. (2019). Prioritization rural areas, based on indices livability (Case study: Zaghe district, Khoram Abad county). *Journal of Studies of Human Settlements Planning*, 13(4), 971-988. [In Persian]
17. Amordad News. (2017). Allahabad means the eagle, a village that was rebuilt. Retrieved from Amordad News (Zoroastrian news website). Available at: <https://amordadnews.com/3974/>.
18. Halder, P. (2007). Rural tourism challenges and opportunities. *International Marketing Conference on Marketing & Society*, 111-129.
19. Wang, X. (2010). The research on the evaluation index system of livable rural areas in China by the case of rural areas in Henan province. *Agriculture and Agricultural Science Procedia*, 1, 456-461.
20. Yurui, L., Luyin, Q., Qianyi, W. & Karácsonyi, D. (2020). Towards the evaluation of rural livability in China: Theoretical framework and empirical case study. *Habitat International*, (105), 102- 241.

